

RỰC RỠ SẮC MÀU TRI ÂN – DẤU ẤN KHÓ QUÊN TRONG NGÀY NHÀ GIÁO VIỆT NAM 20/11 TẠI TRƯỜNG TIỂU HỌC ĐOÀN XÁ

Ngày 20/11 năm nay, Trường Tiểu học Đoàn Xá đã tổ chức một chương trình đặc biệt với hai hoạt động: Tuyên truyền an toàn giao thông và biểu diễn văn nghệ tri ân thầy cô. Nếu phần tuyên truyền giúp các em học sinh trang bị những hiểu biết cần thiết để tự bảo vệ mình, thì chương trình văn nghệ sau đó đã thực sự trở thành linh hồn của ngày hội, nơi mọi cảm xúc biết ơn được thăng hoa trong âm nhạc, ánh sáng và những ánh mắt chan chứa tình thầy trò.

Từ sớm, sân trường đã rực sáng sắc màu. Những bộ đồng phục tinh tươm, những đoá hoa rực rỡ, những bước chân nhỏ khắp khởi niềm vui... tất cả hòa lại thành không khí thiêng liêng mà chỉ ngày 20/11 mới có.

Sân khấu được trang trí trang trọng với sắc vàng, đỏ, trắng – ba gam màu tượng trưng cho sự trân trọng, hiếu kính và niềm tự hào. Khi những giai điệu đầu tiên cất lên, cả sân trường như lắng lại. Không còn tiếng ồn ào, không còn sự bộn bề của trẻ nhỏ; chỉ còn ánh mắt trong veo hướng về sân khấu, về nơi những lời tri ân được kể bằng chính giọng hát và bước chân của học trò.

Các tiết mục của những lớp cuối cấp đã biến sân trường thành một sân khấu nghệ thuật rực rỡ cảm xúc:

Lớp 5A mở màn với liên khúc “Em yêu trường em – Trường làng tôi – Bài ca người giáo viên nhân dân”. Giai điệu quen thuộc nhưng vang lên thật mới mẻ trong giọng hát trong trẻo, tự tin của các em. Mỗi câu hát như một lời nhắn nhủ mộc mạc:
“Con yêu trường, yêu lớp, và biết ơn thầy cô thật nhiều.”

Lớp 5D mang đến điệu múa “Lời thầy cô”. Những động tác mềm mại, thanh thoát như dòng suối nhỏ lượn quanh triền núi, vừa dịu dàng vừa đầy trân trọng. Nhìn các em nghiêng mình xuống nâng tà váy, người xem như thấy hình ảnh của chính những người thầy âm thầm dẫn dắt dưới ánh đèn lớp học.

Lớp 5C tạo dấu ấn đặc biệt với hai tiết mục “Xáo La đi học” và “Cô giáo về bản”. Không gian miền núi hiện lên chân thật qua từng động tác, từng ánh mắt của các em – nơi mà lòng biết ơn dành cho cô giáo vùng cao được thể hiện giản dị mà lắng sâu.

Lớp 5B đem đến liên khúc “Bài học đầu tiên – Em yêu trường em”, gọi người xem nhớ về những ngày đầu chập chững đến lớp, nhớ bàn tay thầy cô dắt qua sân trường mưa nắng.

Thu Hiền và Mỹ Duyên - hai cô giáo trẻ mang đến hình ảnh đẹp của những “người gieo mầm xanh”, luôn lan tỏa yêu thương và nhiệt huyết trong từng khoảnh khắc.

Khối 2 kết lại bằng mashup “Ngày đầu tiên đi học – Bụi phấn – Bài học đầu tiên”. Sự hồn nhiên, đáng yêu của các em khiến nhiều thầy cô bật cười, rồi lại rung rung khi nghe câu hát: “Có những lúc trên bục giảng, thầy chợt quên đi bao nỗi buồn...”

Đằng sau mỗi màn trình diễn không chỉ là âm nhạc hay trang phục, mà là tâm lòng của học trò: sự chuẩn bị kỹ lưỡng, sự nâng niu từng động tác, ánh mắt lo lắng nhìn bạn cùng lớp, hay cái siết tay nhẹ trước khi bước ra sân khấu. Những điều nhỏ bé ấy tạo nên giá trị lớn lao cho ngày tri ân.

Khi phân văn nghệ khép lại, không khí trang trọng trở lại trong tiếng nhạc nhẹ nhàng. Đại diện học sinh các lớp bước lên sân khấu, tay nâng những bó hoa tươi thắm. Nụ cười hiền của những người gieo chữ – dù cố che giấu xúc động – vẫn không giấu được niềm tự hào và hạnh phúc. Toàn bộ sân trường như hòa vào một cảm xúc chung: ấm áp – biết ơn – yêu thương.

Khoảnh khắc tự hào – Toàn trường Đoàn Xá rục rờ trong Ngày Nhà giáo Việt Nam 20/11

*Sức mạnh thầm lặng – Đội ngũ nam công Đoàn Xã
tỏa sáng trong ngày 20/11*

Khối 4 – Chung sức, sáng tạo, vượt khó để đưa học trò trưởng thành mỗi ngày

Nhẹ nhàng mà vững vàng – Hình ảnh đẹp của thầy cô khối 2

Buổi lễ 20/11 năm nay không chỉ dừng lại ở những tiết mục văn nghệ đẹp mắt, mà còn mang giá trị thiêng liêng trong việc gắn kết thầy – trò – phụ huynh. Đó là ngày mà lời tri ân có hình, có sắc, có âm thanh; là ngày mà mỗi thầy cô nhận lại được “trái ngọt” từ những mầm non mình đã chăm bẵm.

Dù chương trình đã khép lại, nhưng dư âm của những giai điệu, ánh mắt, những đóa hoa tri ân vẫn còn lắng đọng. Như một ngọn lửa nhỏ – ấm áp mà bền bỉ – thấp sáng thêm tình yêu nghề và truyền thêm động lực cho những người đang lặng thầm cống hiến vì tương lai của học trò.

Người viết: Đỗ Thị Bé